

нути ув'язнення підозрілих осіб, не вільно уживати жадних строгих средств, о скілько вони не є впрост конечні до успішного ув'язнення.

X. Не вільно нікому непокоїти по причині его релігійних переконань і вірувань, колн їх голошене не є небезпечне для усьвяченого законом устрою.

XI. Свобідна вмiна думок і переконань є одним з найдорозших прав люднин; отже кождий горожанин може своїбно говорити, писати, друкувати, однак з тм застереженням, що є відвічальний за кожде надужите тої свободи в случаях предвиджених законом.

XII. Охорона прав люднин і горожанина вимагає істновання публичної властн. Та власть має служити для добра всіх, а не для особистої користн тих, котрим є повiрена.

XIII. На удержане тої властн і на кошта адміністрації (управи) є конечні спільні податки; ті податки мусять бути розділені межн всіх горожан, а їх висоту означає ся після величини маєтків.

XIV. Усі горожанн мають право особисто або через уповновласнених заступникiв ухвалювати конечність спільних оплат і позваляти на них; уважати, як їх ужиткує ся, установити уділ кождого, поділ, стягане і час треваня.

XV. Суспільність має право домагатн ся від кождого публичного урядника справозданя з его діяльности.

XVI. Суспільність, в котрій права не є забезпечені і не є установлений поділ властн — не має конституції.

XVII. Тому, що власність є правом незайманим і сьвятим, то не вільно нікого позбавляти власности, з винятком случаїв, де сего вимагає належито оправдана публична конечність, і то під услівем, що з горн буде докладно відповідне відшкодоване.

Підчас коли Народний Собор старав ся упорядкувати державні справи і уложити нову конституцію, прийшло по причині браку хліба до нових заворушень а то дня 5. жовтня 1789. Викликали їх головно женщицни, котрі узброївшись в товаристві узброєних мущин пішли гурмою до недалекого Верзалю, де відбув ся Народний Собор і був королівський замок. Народ не успокоєний приреченнями короля вдер ся слідуячого ранку до